

& lactens de medio Iudæ, nec relinquatur vobis quidquam residuum:

8. Provocantes me in operibus manuum vestrarum, sacrificando diis alienis in Terra Ægypti, in quam ingressi estis ut habitetis ibi: & dispereatis, & sitis in maledictionem, & in opprobrium cunctis gentibus terræ?

9. Numquid obliiti estis mala patrum vestrorum, & mala regum Iuda, & mala uxorum eius, & mala vestra, & mala uxorum vestrarum, quæ fecerunt in Terra Iuda, & in regionibus Ierusalem?

10. Non sunt mundati usque ad diem hanc: & non timuerunt, & non ambulaverunt in lege Domini, & in præceptis meis, quæ dedi coram vobis & coram patribus vestris.

* Amos 9. 4. Ideo hæc dicit Dominus exercitum Deus Israël: * Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malum: & disperdam omnem Iudam.

12. Et assumam reliquias Iudæ, qui posuerunt facies suas ut ingredierentur Terram Ægypti, & habitarent ibi: & consumentur omnes in Terra Ægypti: cadent in gladio & in fame: & confundentur à minimo usque ad maximum in gladio, & in fame morientur: & erunt in iusirandum, & in miraculum, & in maledictionem, & in opprobrium.

13. Et visitabo super habitatores Terra Ægypti, sicut visitavi super Ierusalem in gladio, & fame, & peste.

14. Et non erit qui effugiat, & sit residiuus de reliquis Iudeorum, qui vadunt ut peregrinentur in Terra Ægypti: & revertantur in Terram Iuda, ad quam ipsi elevent animas suas ut revertantur, & habitent ibi: non revertentur nisi qui fugerint.

15. Responderunt autem Ieremiæ omnes viri scientes quod sacrificarent uxores eorum diis alienis: & universæ mulieres, quarum stabant multitudo grandis, & omnis populus habitantium in Terra Ægypti in Phatures, dicentes:

16. Sermonem, quem locutus es ad nos in nomine Domini, non audiemus ex te:

17. sed facientes faciemus omne verbum, quod egredietur de ore nostro ut sacrificemus reginæ cœli, & libemus ei libamina, sicut fecimus nos, & patres nostri, reges nostri, & principes nostri in urbibus Iuda, & in plateis Ierusalem: & saturati sumus panibus, & bene nobis erat, malumque non vidimus.

18. Ex eo autem tempore, quo cessavimus sacrificare reginæ cœli, & libare ei libamina, indigemus omnibus, & gladio, & fame consumpti sumus.

19. Quod si nos sacrificamus reginæ cœli, & libamus ei libamina: numquid sine viris nostris fecimus ei placentas ad colendum eam, & libandum ei libamina?

20. Et dixit Ieremias ad omnem populum adversum viros, & adversum mulieres, & adversum universam plebem, qui responderant ei verbum, dicens:

21. Numquid non sacrificium, quod sacrificasti in civitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem vos, & patres vestri, reges vestri, & principes vestri, & populus terræ, horum recordatus est Dominus, & ascendet super cor eius?

22. Et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam studiorum vestrorum, & propter abominationes, quas fecisti, & facta est terra vestra in delocationem, & in stuporem, & in maledictum, eò quod non sit habitator, sicut est dies hæc.

23. Propterea quod sacrificaveritis idolis, & peccaveritis Domino: & non audieritis vocem Domini, & in lege, & in præceptis, & in testimonio eius non ambulaveritis: idcirco evenerunt vobis mala hæc, sicut est dies hæc.

24. Dixit autem Ieremias ad omnem populum, & ad universas mulieres: Audite verbum Domini omnis Iuda, qui estis in Terra Ægypti:

25. Hæc inquit Dominus exercitum Deus Israël, dicens: Vos, & uxores vestrae locuti estis ore vestro, & manibus vestris impletis, dicentes: Faciamus vota nostra, quæ vovimus, ut sacrificemus reginæ cœli, & libemus ei libamina, impletis vota vestra, & opere perpetratissima.

26. Ideo audite verbum Domini omnis Iuda, qui habitatis in Terra Ægypti: Ecce ego iuravi in nomine meo magno, ait Dominus: quia nequaquam ultra vocabitur nomen meum ex ore omnis viri Iudæ, dicentes: Vivit Dominus Deus in omni Terra Ægypti.

27. Ecce ego vigilabo super eos in malum, & non in bonum: & consumentur omnes viri Iuda, qui sunt in Terra Ægypti, gladio, & fame donec penitus consumantur.

28. Et qui fugerint gladium, revertentur de Terra Ægypti in Terram Iuda viri pauci: & scient omnes reliquæ Iuda ingredientium Terram Ægypti, ut habent

tent ibi, cuius sermo compleatur, meus, an illorum.

29. Et hoc vobis signum, ait Dominus, quod visitem ego super vos in loco isto: ut scatis quia verè complebuntur sermones mei contra vos in malum.

* Sive Ho-
phra filius
Psammis,
Nechohoni
nepos, de
quo 4. Reg.
23. 29. &
alibi.

Id autem
tunc com-
pletum est,
cum circa ann. 3433. iste pharao ad urbem Memphis cum Amali congressus, vicit & captus est, ac demum strangu-
latus. Herod. l.2. & Diod. Sic. lib.1.

C A P U T X L V.

Deus per Ieremiam arguit Baruch, quod quereretur se dolorem habere, & non requiem; cui tamen in ceterorum vaſta-
tionē pollicetur securitatem.

1. V erbū, quod locutus est Ieremias propheta ad Baruch filium Neria, cùm scripsisset verba hæc * in libro ex ore Ieremiæ, anno quarto Iosacki filii Iosiae regis Iuda, dicens:

2. Hæc dicit Dominus Deus Israël ad te Baruch:

3. Dixisti: Væ misero mihi, quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo: laboravi in gemitu meo, & requiem non inveni.

4. Hæc dicit Dominus: Sic dices ad eum: Ecce quos aedificavi, ego destruo: & quos plantavi, ego evello & universam terram hanc.

5. Et tu quæreris tibi grandia? noli quærere: quia ecce ego adducam malum super omnem carnem, ait Dominus: & dabo tibi animam tuam in salutem in omnibus locis, ad quæcumque perrexeris.

C A P U T X L V I.

Dominus per Ieremiam Pharaoni & Ægypto prenuntiat desolationem, quam inducit Nabuchodonosor; Iudeis autem & filiis Israël consolationem tandem ac liberationem; universis verò Gentibus, ad quas Deus illos eiecerat, vaſtationem.

1. Q uod factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Gentes.

2. ad Ægyptum adversum exercitum

Pharaonis Necho regis Ægypti, qui erat iuxta flumen Euphraten in Charamis, quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis, in quarto anno * Iosacki filii Io-
siae regis Iuda.

* Anno M.
3397.

Ant. Chr.

607.

Iosacki

4. incho-

ante.

3. Præparate scutum, & clypeum, & procedite ad bellum.

4. Iungite equos, & ascendite equites: state in galeis, polite lanceas, induite vos loricas.

5. Quid igitur? vidi ipsos pavidos, & terga vertentes, fortes eorum cascos: fugerunt conciti, nec respexerunt: terror undique, ait Dominus.

6. Non fugiat velox, nec salvari se putet fortis: Ad Aquilonem iuxta flumen Euphraten vieti sunt, & ruerunt.

7. Quis est iste, qui quasi flumen ascen-
dit: & véluti fluviorum, intumescent
gurgites eius?

8. Ægyptus, fluminis instar ascendit, & velut flumina movebuntur fluctus eius, & dicet: Ascendens operiam terram: per-
dam civitatem, & habitatores eius.

9. Ascendite equos, & exultate in cur-
ribus, & procedant fortes, Æthiopia, &
Libyes tenentes scutum, & Lydii arri-
pientes, & iacentes sagittas.

10. Dies autem ille Domini Dei exercitum dies ultionis, ut sumat vindictam de inimicis suis: devorabit gladius, & sa-
turabitur, & inebrabitur sanguine eorum:
victima enim Domini Dei exercitum in
Terra Aquilonis iuxta flumen Euphraten.

11. Ascende in Galad, & tolle refinam
virgo filia Ægypti: fruſtrā multiplicas me-
dicamina, sanitas non erit tibi.

12. Audierunt Gentes ignominiam tuam,
& ululatus tuus replevit terram: quia for-
tis impegit in fortem, & ambo pariter
concederunt.

13. Verbum * quod locutus est Domini ad Ieremiam prophetam, super eo
est prophecia de Nabu-
chodonosor, quæ non nisi
post cap-
tiam Ty-
rum com-
pieta est,
anno ca-
pitivity
Iechonie
2. 27.

14. Annunciate Ægypto, & auditum facite in Mägdalo, * & resonet in Mem-
phis, & in Taphnis, dicite: Sta, & præ-
para te: quia devorabit gladius ea, quæ
per circuïtum tuum sunt.

15. Quare computruit fortis tuus? non
stetit: quoniam Dominus subvertit eum.

16. Multiplicavit ruentes, ceciditque
vir ad proximum suum: & dicent: Surge,
& revertarum ad populum nostrum, & ad
terram nativitatis nostræ, à facie gladij
columbae.

* V. supr.

44. 1.

17. Vo-

17. Vocate nomen Pharaonis regis Aegypti, tumultum adduxit tempus.
18. Vivo ego (inquit rex, Dominus exercituum nomen eius) quoniam sicut Thabor in montibus, & sicut Carmelus in mari, veniet.

19. Vasa transmigrationis fac tibi habitrix filia Aegypti: quia Memphis in solitudinem erit, & deseretur, & inhabitabilis erit.

20. Vitula elegans atque formosa Aegyptus: stimulator ab Aquilone veniet ei.
21. Mercenarii quoque eius, qui versabantur in medio eius, quasi vituli saginati versi sunt, & fugerunt simul, nec stare potuerunt: quia dies interfectionis eorum venit super eos, tempus visitationis eorum.

22. Vox eius quasi aries sonabit: quoniam cum exercitu properabunt, & cum securibus venient ei, quasi cedentes ligna.

23. Succiderunt saltum eius, ait Dominus, qui supputari non potest: multiplicati sunt super locustas, & non est eis numerus.

24. Confusa est filia Aegypti, & tradita in manu populi Aquilonis.

25. Dixit Dominus exercituum Deus Israël: Ecce ego visitabo super tumultum Alexandriae, & super Pharaonem, & super Aegyptum, & super deos eius, & super reges eius, & super Pharaonem, & super eos, qui confidunt in eo.

26. Et dabo eos in manu querentium animam eorum, & in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manus servorum eius: & post haec habitabitur * sicut diebus pristinis, ait Dominus.

* V. Ezech. 29. 13. 27. * Et tu ne timeas serve meus Iacob, & ne paveas Israël: quia ecce ego salvum te faciam de longinquo, & semen tuum de terra captivitatis tuae: & revertetur Iacob, & requiescat, & prosperabitur: & non erit qui exterreat eum.

28. Et tu noli timere serve meus Iacob, ait Dominus: quia tecum ego sum, quia ego consumam cunctas gentes, ad quas eicie te: te verò non consumam, sed castigabo te in iudicio, nec quasi innocentii parcam tibi.

C A P U T X L V I I .

Vastatio prædictitur Palestinorum, Tyri, Sidonis, Gaze, & Ascalonis.

1. Quid factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Palestinos, antequam percuteret Pharaon Gazam:

2. Hæc dicit Dominus: Ecce aquæ af-

cendunt ab Aquilone, & erunt quasi torrens inundans, & operient terram, & plenitudinem eius, urbem & habitatores eius: clamabunt homines, & ululabunt omnes habitatores terræ

3. à strepitu pompe armorum, & belatorum eius, à commotione quadrigarum eius, & multitudine rotarum illius. Non respexerunt patres filios manibus dissolutis

4. pro adventu diei, in quo vastabuntur omnes Philistini, & dissipabitur Tyrus, & Sidon cum omnibus reliquis auxiliis suis. depopulatus est enim Dominus Palestinos, * reliquias insulæ Cappadociæ.

5. Venit calvitium super Gazam: contigit Ascalon, & reliquæ vallis earum, usquequo concidérēs?

6. O mucro Domini usquequo non quiesces? Ingredere in vaginam tuam, refrigerare, & file.

7. Quomodo quiescit cum Dominus præcepit ei adversus Ascalonem, & adversus maritimæ eius regiones, ibique condixerit illi?

C A P U T X L V I I I .

Prædicit Dominus vastationem Moab, & omnium urbiū eius, sed in novissimis diebus captivitatem ipsorum relaxandam: maledictus dicitur faciens opus Domini fraudulenter, & gladium suum à sanguine prohibens.

1. **A**D Moab hæc dicit Dominus exerce- v. Supr. 27. citum Deus Israël: Væ super & Ezech. Nabo, quoniam vastata est, & confusa: 25. capta est Cariathaïm: confusa est fortis, & tremuit.

2. Non est ultra exultatio in Moab contra Hesebon: cogitaverunt malum. Venite, & disperdamus eam de gente. ergo silens conticesces, sequeturque te gladius.

3. Vox clamoris de Oronaïm: valitas, & contritus magna.

4. Contra est Moab: annunciate clamorem parvulis eius.

5. Per ascensum enim Luth plorans ascendit in fletu: quoniam in descensu Oronaïm hostes ululatum contritionis audierunt:

6. Fugite, salvate animas vestras: & eritis * quasi myrrica in deserto.

7. Pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis, & in thesauris tuis, tu quoque capieris: & ibit Chamos in transmigrationem, sacerdotes eius, & principes eius simul.

8. Et

8. Et veniet prædo ad omnem urbem, & urbs nulla salvabitur: & peribunt valles, & dissipabuntur campestria: quoniam dixit Dominus:

9. Date florem Moab, quia florens egreditur: & civitates eius desertæ erunt, & inhabitabiles.

10. Maledictus, qui facit opus Domini fraudulenter: & maledictus, qui prohibet gladium suum à sanguine.

11. Fertilis fuit Moab ab adolescentia sua, & requiebat in fæcibus suis: nec transfusus est de vase in vas, & in transmigrationem non abiit: idcirco permanuit gustus eius in eo, & odor eius non est immutatus.

12. Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus: & mittam ei ordinatores, & stratores laguncularum, & sternent eum, & vasa eius exhaustient, & lagunculas eorum collident.

* 3. Reg. 12. 29. 13. Et confundetur Moab à Chamos, * sicut confusa est domus Israël à Bethel, in qua habebat fiduciam.

* Isai. 16. 6. 14. Quomodo dicitis: * Fortes sumus, & viri robusti ad præliandum?

15. Vastata est Moab, & civitates illius succiderunt: & electi iuvenes eius descendederunt in occisionem: ait rex, Dominus exercituum nomen eius.

16. Prope est interitus Moab ut veniat: & malum eius velociter accurret nimis.

17. Consolamini eum omnes, qui estis in circuitu eius, & universi, qui scitis nomen eius, dicite: Quomodo confracta est virga fortis, baculus glorioſus?

18. Descende de gloria, & sede in siti habitatio filia Dibon: quoniam vastator Moab ascendit ad te, dissipavit munitio- nes tuas.

19. In via tua, & prospice habitatio Aroë: interroga fugientem: & ei, qui evasit, die: Quid accidit?

20. Confusus est Moab, quoniam viximus est: ululate, & clamate, annunciate in Arnon, quoniam vastata est Moab.

21. Et iudicium venit ad terram campestrem: super Helon, & super Iasa, & super Mephaath,

22. & super Dibon, & super Nabo, & super domum Deblathaïm,

23. & super Cariathaïm, & super Bethgamul, & super Bethmaon,

24. & super Carioth, & super Bosra: & super omnes civitates terræ Moab, quæ longè, & quæ propè sunt.

25. Abscessum est cornu Moab, & bra-

chium eius contritum est, ait Dominus.

26. Inebriate eum, quoniam contra Domum erectus est: & allidet manum Moab in vomitu suo, & erit in derisum etiam ipse:

27. fuit enim in derisum tibi Israël: quasi inter fures reperiſſes eum: propter verba ergo tua, quæ adversum illum locutus es, captivus ducēris.

28. Relinquite civitates, & habitate in petra habitatores Moab: & estote quasi columba nidificans in summo ore foraminis.

29. * Audivimus superbiam Moab, superbus est valde: sublimitatem eius, & arrogantiæ, & superbiam, & altitudinem cordis eius.

30. Ego scio, ait Dominus, iactantiam eius: & quod non sit iuxta eam virtus eius, nec iuxta quod poterat conata sit facere.

31. Ideo super Moab eiulabo, & ad Moab universam clamabo, ad viros muri fœtis lamentantes.

32. De planctu Iazer plorabo tibi vinea Sabama: propagines tuae transierunt mare, usque ad mare Iazer pervenerunt: super messem tuam, & vindemiam tuam prædo irruit.

33. * Ablata est lætitia & exultatio de * Isai. 16. Carmelo, & de terra Moab, & vinum de torcularibus fustuli: nequaquam calcator uva solitum celestima cantabit.

34. De clamore Hesebon usque Eleale, & Iasa, dederunt vocem suam: à Segor usque ad Oronaïm vitula conternante: aquæ quoque Nemrim pessimæ erunt.

35. Et auferam de Moab, ait Dominus, offerentem in excelsis, & sacrificantem diis eius.

36. Propterea cor meum ad Moab quasi tibiæ resonabit: & cor meum ad viros muri fœtis dabit sonitum tibiæ: * quia plus fecit quam potuit, idcirco perierunt.

37. * Omne enim caput calvitium, & omnis barba rasa erit: in cunctis manibus colligatio, & super omne dorsum cili- cium.

38. Super omnia tecta Moab, & in plateis eius omnis planctus: quoniam contrivi Moab sic ut vas inutile, ait Dominus.

39. Quomodo vita est, & ululaverunt? quomodo deiecit cervicem Moab, & confusus est? eritque Moab in derisum, & in exemplum omnibus in circuitu suo.

40. Hæc dicit Dominus: Ecce quasi aquila volabit, & extendet alas suas ad Moab.

41. Ca-